

Číslo projektu: CZ.1.07./1.5.00/34.0938 Název projektu: Zlepšení podmínek pro vzdělávání na SUŠ, Ostrava

evropský
sociální
fond v ČR

EVROPSKÁ UNIE

MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

OP Vzdělávání
pro konkurenceschopnost

INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

STYLISTIKA – SLOHOTVORNÉ ČINITELE (STYLOTVORNÉ FAKTORY)

Pracovní list pro žáky

Zadání úkolu: *Využijte znalostí z prezentace STYLISTIKA – SUBJEKTIVNÍ SLOHOTVORNÉ ČINITELE, u následujících ukázek textů určete subjektivní činitele a své rozhodnutí odůvodněte.* (Vzhledem k typu úkolu je seznam zdrojů ukázek uveden v metodickém úvodu DUM.)

Ukázka 1

Byt musíme udržovat v naprostém pořádku a čistotě, protože nevíme, zda do něho někdo nepřijde na návštěvu. Hosté se mají vyprovázet až ke dveřím, aby byla jistota, že už odešli.

Rodiče se deset měsíců bojí, že dostanu zase pětku, a dva měsíce, že se utopím. Doma moc nezpívají, protože se stydí. Večer mi říkají: „Dobrou noc“ nebo „Zase má televize hvězdičku“.

Na televizi se dá koukat ze čtyř stran, ale ze tří stran není nic vidět. Nikdy nemůže nahradit noviny, protože se do ní nedá nic zabalit. Když nám jednou při dívání se na ni vypadl obraz, tak se s námi sousedé hned smířili.

Rádio je úžasný vynález ne proto, že hraje, ale protože se dá vypnout. Rozhlas máme na VKV, protože máme dost malý byt. Táta je optimista. Když ho omrzí rozhlas, pustí si televizi. Máma říká, že máme rozhlas na příjem, ale televizi jen na vydání. Hromosvod nám na nic není. Ještě ani jednou do něho hrom neudeřil.

Radiátor je zařízení na vytékání vody. Ještě máme desetižárové otopné těleso.

Ukázka 2

Byla tma šla jsem večer po ulici a dívala se na zářící světla pouličních lamp byla krásná noc ale ja se citila divně jakoby mě někdo sledoval ohlídlá sem se nikoho sem neviděla těšila sem se domu protože sem věděla že tam budu sama když sem došla domů a chtěla si otevřít vypadli mi klíče chtěla sem se pro ně ohnout ale někdo to udělal za mě byl to ten nejhezčí pohled co sem kdy viděla jeho nádherné hnědé oči se na mě dívali podal mi klíče jeho ruka krásně hřála a my se na sebe furt strnule dívali políbil mě a odešel ja jen tak stala a divala se na mizící stín ve tmě odemkla sem dveře naposledy sem se ohlédlá jestli ho nezahlednu marně šla jsem do svého pokoje svalila se na postel a celou noc myslela na něj na onu neznámou postavu..byl tak tajemný jeho černé vlasy mu padali do čela a jeho rty bylo to prekrasne...

Ukázka 3

Kolem nás se svět točí do propasti, sice den trvá zhruba pořád stejně dlouho, zimyjsou pořád o ničem a vy ne a ne sehnat práci, ale hmotná inteligence, kterou vidíme ve věcech, které děláme, rapidně klesá. Pobavil mě nějaký dědula na Masarykově náměstí v Ostravě: „Nic neděláte, jenom se bavíte, nepracujete a utrácíte peníze svejch rodičů! Měli byste makat! Pak byste neutráceli za ty hovadiny...“ a odporoučel se. Ten člověk měl OBROVSKOU pravdu. Nemusíme ani polovinu. Ouha, ale kdo vymýšlí mp3ky, IPODY, stále lepší PC a NTBs?

Myslím, že má generace a ani nikdo z ročníků 90, 89, 88, 87... a dál to nebude. Zkuste to zastavit. Co se stane?
Nic.

Ukázka 4

Paní Jelínková není osoba, je to květina. Pod botanickým názvem amarylis hippeastrum hybridum žije v pohádkové říši Zelených ze světla a vláhy co poddaná Slunečního krále a Rosné paní. V pospolitosti s naší člověčinou zařazena mezi „pokojové okrasné“ a v péči domácí paní Jelínkové přijala jako po kmotřičce a pěstounce její jméno. K nám do rodiny se dostala způli jako dar z přátelství, způli jako trosečník-bezdomovec, který přišel o své místo na květinovém stolku v Jelínkovic obývacím pokoji. Neboť proudění, jež hýbá pospolitostí, bere s sebou i psy, kočky, kanárky a kytky.

Literatura a zdroje:

Ukázka 1

RICHTER, V. *Žákovské perličky*. 1. vyd. Praha: Melantrich, 1984. s. 120-121.

Ukázka 2

„STEBY“. *Magická noc*. [online] [Cit. 2012-09-20]. Dostupné z URL:
<http://emo.aceweb.cz/vase-pribehy>.

Ukázka 3

„AIMSWORGH“. *Jak to bude?*. In *StazstiTaimen blog*. [online] [Cit. 2012-09-20].
Dostupné z URL: <http://aimsworgh.blog.cz/0906/jak-to-bude>.

Ukázka 4

KUBÁTOVÁ, M. *Haraburdí aneb Jak se líhnou knížky*. 1. vyd. Praha: Slávka Kopecká, 2007. s. 72.